

Nowiny Rzeszowskie

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok I. Rzeszów — Przemyśl — Krosno, 1 grudnia 1949 Nr. 78

RZĄD POLSKI ŻĄDA KATEGORYCZNIE zaprzestania represji w stosunku do Polaków we Francji

WARSZAWA. Wobec złożenia w dn. 28 XI. br. przez ambasadę francuską w Warszawie noty, w której ambasada ta domaga się m. in. zwolnienia zatrzymanych przez władze polskie urzędników tejże ambasady Pennone i Milczyńskiej oraz dopuszczenia ambasadora Francji do widzenia się z innymi aresztowanymi w Polsce obywatelami francuskimi, Ministerstwo Spraw Zagranicznych wręczyło w dniu dzisiejszym ambasadzie francuskiej w Warszawie następującą odpowiedź:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła Ambasadzie francuskiej wyrazy poważania i w odpowiedzi na jej notę, Nr 374 z dn. 28 listopada 1949 r. ma zaszczyt zakomunikować, co następuje:

1) jak to już zostało Ambasadzie zakomunikowane notą Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dnia 19. 11. 1949 r. urzędnik konsulat francuskiego w Szczecinie obywatel francuski Robineau został przez władze polskie zaarrestowany za uprawianie działalności szpiegowskiej w Polsce. Również wspomniani w nocie Ambasady obywatele francuscy Bassaler i małżeństwo Boukissoff, urzędnicy konsulat francuskiego w Włocławku, zostali w swoim czasie zaarrestowani w związku z wykryciem afery szpiegowskiej, ponadto, jak to już zostało uprzednio podane do wiadomości Ambasady Francuskiej, zaarrestowani w kwietniu 1949 r. obywatel francuski Decaux oskarżony jest o działalność przeciwko bezpieczeństwu państwa polskiego. Wszyscy wymienieni przebywają w więzieniach w oczekiwaniu na rozprawę przed sądami polskimi. Zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami, mogą być im dostarczone paczki ubraniowe i żywnościowe. Ambasada i konsulaty francuskie w Polsce paczki te aresztowanym już dostarczały i nadal mogą je dostarczać.

2) Jeśli chodzi o dopuszczenie do zaarrestowanych ambasadora Francji lub jego przedstawiciela, to jak już wielokrotnie Ambasadzie zostało zakomunikowane zgodnie z przepisami obowiązującej w Polsce procedury sądowej, konsul francuski lub adwokat z wyboru będzie dopuszczony do oskarżonych po zakończeniu będącego w toku śledztwa.

3) Jeśli chodzi o zatrzymane urzędniki Ambasady Francuskiej p.p. Pennone i Milczyńska, to będą one wraz z innymi obywatelami francuskimi wydalone z terytorium polskiego, w odpowiedzi na dokonanej przez władze francuskie „ekspulsje” 27 obywateli polskich, którzy dziś dopiero przybyli do Warszawy.

4) Wobec tego, że ze złożonych po powrocie do kraju przez wydalonych Polaków zeznań wynika, że niektórzy z nich byli w czasie przeprowadzonego we Francji śledztwa katowani i bici — rząd polski wyraża najostrejszy protest przeciwko stosowaniu do obywateli polskich tych nieuczciwych i niespotykanych w krajach demokratycznych metod, które stanowią po-

gwałcenie podstawowych praw ludzkich, muszą być potępione przez całą opinię świata. Ponieważ we wspomnianej na wstępie nocie Ambasada używa w stosunku do wydalonych Polaków wyrażenia „interpelowani przez francuską policję” — Ministerstwo Spraw Zagranicznych stanowczo odrzuca to sformułowanie jako nie odpowiadające prawdziwemu potraktowaniu Polaków przez władze francuskie.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych załącza przy niniejszym złożone przez niektórych wydalonych Polaków zeznania, przy których czytaniu trudno jest oprzeć się wrażeniu, że znów wracają odcienie tych okrutnych metod, których ofiarami padali francuscy i polscy patrioci w czasie okupacji. Z zeznań tych ponadto wynika, że został również ciężko pobity w czasie przesłuchania aresztowany wicekonsul Szczeciński, posiadacz paszportu dyplomatycznego.

Rząd polski oświadcza, że aczkolwiek z niesmakiem i niechęcią zmuszony został do zastosowania „francuskiej metody” i zatrzymywania obywateli francuskich, to jednak nie będzie stosował tej metody w pełni i nie będzie traktował obywateli francuskich w sposób, w jaki potraktowani zostali we Francji obywatele polscy. Zastrzegając sobie prawo do poczynienia wszelkich dalszych kroków, rząd polski, ponawiając swój protest, domaga się od rządu francuskiego przeprowadzenia natychmiastowego śledztwa i ukarania wszystkich winnych zęczenia się nad bezbronnymi i niewinnymi obywatelami polskimi.

3 załączniki
Warszawa, dnia 29 listopada 1949 r.

ZEZNAНИЕ

Ja niżej podpisany, Badura Władysław, urodzony 14 maja 1916 roku w Sosnowcu (Polska), z zawodu górnik, członek Ruchu Oporu we Francji, oświadczam:

Zostałem aresztowany 24 listopada 1949 r. w moim mieszkaniu przy ulicy Pierre-Henri 9 w Iwry s/Seine i zaprowadzony do dyrekcji władz bezpieczeństwa przy ulicy Des Saussaies w Paryżu. Byłem traktowany brutalnie, grożono mi i bito mnie. W czasie przesłuchania zmuszono mnie do pozostawiania w postaci stojącej z rękoma włożonymi do gór, kiedy mnie nie bili inspektorzy, grozili mi, że poddadzą mnie torturom „kapiteł” („balnoire”), którą pamiętałem jeszcze z czasów gestapo.

Sporządzone w Warszawie, dnia 29 listopada 1949 r.

(—) Badura

ZEZNAНИЕ

Ja niżej podpisany Franek Zdzisław, urodzony 26 października 1922 roku w Sosnowcu (Polska), z zawodu górnik, członek Ruchu Oporu we Francji, ojciec 7-miesięcznego dziecka, zamieszkały we Francji od 6 miesięcy, aresztowany na ulicy z kosa, która została zwolniona dnia 24 listopada

1949 r., zostałem zaprowadzony do dyrekcji władz bezpieczeństwa przy ulicy Des Saussaies w Paryżu.

W czasie przesłuchania, które trwało 10 godzin, byłem wielokrotnie katowany i bity.

Spisane w Warszawie, dnia 29 listopada 1949 r.

(—) Franek

ZEZNAНИЕ

Ja, niżej podpisany, Kowalski Arjan, urodzony 2 stycznia 1911 roku w Łodzi, z zawodu dziennikarz, redaktor naczelny dziennika „Gazeta Polska”, członek Ruchu Oporu we Francji, były deportowany i uciekinier z obozu, oświadczam, że zostałem aresztowany 24 listopada 1949 roku w Paryżu w moim mieszkaniu przy ulicy Boulevard d'Indochine Nr. 4.

Podczas przesłuchania w biurze władz bezpieczeństwa przy ulicy Des Saussaies w Paryżu byłem katowany i bity kilkakrotnie przez inspektora, który dokonywał przesłuchania.

Wtrącony do celi więzienia, które znajdowało się w piwnicach tego domu, spotkałem tam wicekonsula polskiego w Lille p. Szczerbińskiego w opłakanym stanie. Człowiek ten, który mnie znał od wielu lat zaledwie mnie poznał i oświadczył mi, że inspektorzy bili go przez cały dzień. Podał mi także, że jego przesłuchanie będzie trwało począwszy od godziny 22.00 przez całą noc i że inspektorzy oblecili mu „gorące i zimne tusze”.

Spisane w Warszawie dnia 29 listopada 1949 r.

(—) A. Kowalski

Na stronie 3

Uchwała Plenum Komitetu Wojewódzkiego P. Z. P. R. w Rzeszowie dn. 23 listopada br

Zakończenie obrad Kongresu Zjednoczenia Ruchu Ludowego Nowe władze Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego

WARSZAWA. Na wstępie obrad popołudniowych w trzecim dniu Kongresu Jedności Ruchu Ludowego, przewodniczący Wycech zakomunikował wśród ogólnego zainteresowania, wyniki obrad Rady Naczelnej Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego.

Ob. Wycech powiadomił delegatów, że Rada Naczelna ZSL wybrała na prezesa Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego marszałka Kowalskiego.

Równie entuzjastycznie przyjęto wiadomość, że prezesem Rady Naczelnej Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego obrany został ob. Józef Niećko.

Na salę obrad Kongresu przybyła delegacja wysiedlonych brutalnie z Francji Polaków, złożona z przewodniczącego Rady Narodowej Polaków we Francji — ob. Szczepana Steca, redaktora „Gazety Polskiej” we Francji — A. Kowalskiego, przewodniczącego polskich grup CGT — ob. J. Toleczki i sekretarza polskich grup CGT — ob. S. Nowocina.

Wśród żywiołowych owacji uchwalono tekst depezy do Generalissimusa Stalina, Prezydenta RP Bieruta, pre-

Depesze Kongresu Zjednoczenia Ruchu Ludowego

WARSZAWA.

Do Generalissimusa Józefa Stalina,

Moskwa — Kreml

„Kongres Zjednoczeniowy Stronnictw Ludowych, jednocząc masy chłopów pracujących, dla wzmocnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego, któremu przewodzi klasa robotnicza i jej Partia PZPR, przesyła Ci, Ukochany Wodzu Ludu pracującego całego świata, wyrazy czci i miłości.

My, polscy chłopci pracujący, ciężko doświadczeni przez hitlerowski najazd i wieloletnie rządy faszystów, stoimy zdecydowanie w obozie pokoju, któremu przewodzi Wielki Związek Radziecki.

W wieczystej przyjaźni i sojuszu z potężnym Związkiem Radzieckim, widzimy gwarancje naszej wolności i pokoju światowego. Przesyłając Ci, Wielki Wodzu światowego obozu pokoju, wyrazy czci i wdzięczności, zapewniamy Cię, że masy chłopów pracujących w Polsce, zdecydowane są umacniać władzę ludowo-demokratyczną w Polsce, strzec jak oka w głowie naszego wieczystego sojuszu z Wielkim Związkiem Radzieckim i pod Twoim, Generalissimuse kierownictwem twardo bronić sprawiedliwego i trwałego pokoju”.

*

Do Prezydenta RP. Bolesława Bieruta

Warszawa — Belweder

„Uczestnicy Kongresu Jedności Ruchu Ludowego, na którym dokonano historycznego Zjednoczenia Mas Ludowych, przesyłają Ci, Obywatelu Prezydencie, wyrazy głębokiego szacunku i przywiązania, w dowód niestrudzonej pracy dla dobra ludu polskiego, dla dobra zmierzającej do socjalizmu Polski Ludowej. Przesyłamy Ci, Obywatelu Prezydencie, nasze mocne zapewnienia wyjątkowej pracy w kierunku podnoszenia gospodarczego i kulturalnego wsi polskiej, rozwijającej się w oparciu o granitowy sojusz robotniczo-chłopski, o który przy pomocy Związku Radzieckiego rozbijają się ohydne knowania podlegaczy wojennych, tamujących nasz niezłomny pochód do trwałego pokoju i ustroju pełnej sprawiedliwości społecznej”.

*

Do Premiera Józefa Cyrankiewicza.

Warszawa

Prezydium Rady Ministrów

„Uczestnicy Kongresu Zjednoczeniowego Stronnictw Ludowych przesyłają Ci, Obywatelu Premierze, zapewnienia solidarności i wytrwałej pracy Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w budowaniu fundamentów pod przyszły, sprawiedliwy ustrój społeczny — socjalizm”.

*

Do Marszałka Konstantego Rokossowskiego.

Warszawa.

„Uczestnicy Kongresu Zjednoczeniowego Stronnictw Ludowych, dokonawszy historycznego Zjednoczenia Ruchu Ludowego, przesyłają Ci, Obywatelu Marszałku, wierny synu Polski Ludowej — mocne wyrazy zapewnienia, że żywić i bronić będziemy Drogą Ojczyznę Naszą i stać będziemy twardo na straży tych postulatów, dla jakich Wy, Obywatelu Marszałku, oddaliście swe cenne siły, i swoje wielkie doświadczenie wiernego ucznia, wielkiego przyjaciela pracujących całego świata — Generalissimusa Stalina”.

Polscy działacze demokratyczni wysiedleni z Francji przybyli do Warszawy

WARSZAWA. W godzinach rannych dnia 29 bm. przybyło do Warszawy 27 obywateli polskich, wysiedlonych z Francji.

delegacje partii politycznych, organizacji społecznych, Związków Zawodowych.

*

Na Dworcu Głównym z ramienia Ministerstwa Spraw Zagranicznych powitał przybyłych dyrektor departamentu ob. Gajewski, zaś z ramienia KC PZPR — ob. Feder. oraz liczne

Wszyscy Polacy wysiedleni z Francji, którzy rozmawiali z przedstawicielami PAP podkreślali w swych wypowiedziach, iż nie mają żalu do

(Ciąg dalszy na str. 2)

Władze naczelne Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego

I. Prezydium Rady Naczelnej:
Józef Niećko — prezes, Antoni Korzycki — wiceprezes, Jan Grubecki — wiceprezes, Ignacy Klimaszewski — wiceprezes, Ignacy Mularak — wiceprezes, Franciszek Grochalski — sekretarz.

II. Komisja Rewizyjna:
Jan Madejczyk — przewodniczący, Michał Gwiazdowicz — wiceprzewodniczący, Józef Maślanka — wiceprzewodniczący, Mieczysław Wysocki — sekretarz.

III. Naczelny Komitet Wykonawczy — członkowie:

1) Władysław Kowalski, 2) Józef

Niećko, 3) Wincenty Baranowski, 4) Stefan Ignar, 5) Czesław Wycech, 6) Aleksander Juszkiewicz, 7) Kazimierz Banach, 8) Józef Ozga-Michalski, 9) Jan Szkop, 10) Bolesław Podedworny, 11) Wacław Schayer, 12) Wincenty Chabura, 13) Jan Dąb-Kociol, 14) Jan Domański, 15) Wawrzyniec Duzza, 16) Stefan Dybowski, 17) Władysław Folt, 18) Dyzma Galaj, 19) Jan Grubecki, 20) Stanisław Jagiełło, 21) Władysław Jaguszyński, 22) Stanisław Janusz, 23) Kazimierz Jarosz, 24) Ignacy Klimaszewski, 25) Antoni Korzycki, 26) Jan Aleksander Król, 27) Jan Król, 28) Aleksander Marian Kubicki, 29) Antoni Mitura, 30) Józef Olszyński, 31) Tadeusz Rek, 32) Adam Sadrakuła, 33) Ludomir Stasiak, 34) Piotr Świłlik, 35) Wacław Szymonowski, 36) Zofia Tomczyk, 37) Bronisław Warowny, 38) Wincenty Wasik, 39) Stefan Zmijko.

zastępcy:
1) Czesław Grzegorski, 2) Roman Gesing, 3) Franciszek Grochalski, 4) Julian Kadłef, 5) Stanisław Koter, 6) Tadeusz Kwas, 7) Franciszek Lach,

(Ciąg dalszy na str. 2)

Zakończenie obrad Kongresu Zjednoczenia Ruchu Ludowego

(Ciąg dalszy ze str. 1)

8) Helena Murawska, 9) Julian Rataj, 10) Jan Ziemiński.

Plenum Naczelnego Komitetu ZSL na posiedzeniu w dniu 30 listopada br wyłoniło Prezydium NKW oraz skład sekretariatu NKW

Do Prezydium NKW ZSL weszli: Władysław Kowalski — prezes ZSL, Józef Nlecko — prezes Rady Naczelnej ZSL, Wincenty Baranowski — wi-

ceprezes, Stefan Ignar — wiceprezes, Czesław Wyczech — wiceprezes, Aleksander Juszkiewicz — sekretarz, Kazimierz Banach — sekretarz, Józef Ożga-Michalski — sekretarz, Jan Szkop — członek, Bolesław Podędworny — członek, Wacław Szayer — członek.

Sekretariat NKW ZSL:

Stefan Ignar, Aleksander Juszkiewicz,

Kazimierz Banach, Józef Ożga-Michalski, Jan Szkop, Jan Domański, Stefan Zmijko.

IV. Główna Komisja Kontroli Stronnictwa.

Prezydium:

1) Stanisław Stasiak — przewodniczący, 2) Bronisław Warowny — wiceprzewodniczący, 3) Julian Kadlef — sekretarz.

Deklaracja ideowo-programowa Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego

WARSZAWA. W trzecim dniu obrad Kongresu Jedności Ruchu Ludowego, delegaci po referatach i dyskusji uchwalili deklarację Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, w której określone zostały założenia ideowo-programowe Zjednoczonego Ruchu Ludowego. Deklaracja ta mówi m. in.:

Ruch Ludowy zrodził się z buntu mas chłopskich przeciwko krzywdzie i poniżeniu

Ruch ludowy kształtował swoją radykalną postawę w oparciu o rewolucyjną, jasną ideologię przodującą klasę robotniczą, w której znajdował zawsze wiernego sojusznika.

Walkę przeciwko organizowaniu się wsi pod sztandarem ludowego radykalizmu toczyli polscy obszarnicy i fabrykanci przy pomocy rządów zaborczych, a potem przy pomocy własnego rządu burżuazyjnego, do którego wprowadzali przedstawicieli chłopskiej burżuazji.

Nurt radykalny, żyjący we wszystkich masowych partiach chłopskich i organizacjach młodzieżowych, tamowany naciskiem rządu i prawicowych kierownictw ludowych, wypowiadał się w swoich wystąpieniach a szczególnie ostro odezwał się w zbrojnych, następujących po sobie strajkach chłopskich, które są etapami dojrzewania rewolucyjnej świadomości mas chłopskich na wsi — są wspólną drogą chłopskiej i robotniczej jednoczącej się wsi, która staje do walki o władzę, o sprawiedliwość społeczną.

Lecz dywersja, zaszczerpana przez rząd burżuazyjny wgrzyza się zbyt głęboko, jej zdradliwa ideologia — agraryzm — zbyt wiele czyniła zamętu, tak, że w okresie próby najcięższej, w walce z hitlerowskim okupantem tylko część ruchu, skupiona wokół pisma „Wola Ludu” znalazła swe miejsce we froncie przysiężnej Polski Ludowej. Natomiast poważna część szamotała się między rosnącymi w Batalionach Chłopskich buntami i pragnieniem wspólnej z Armią Ludową walki, a rozkazami kierownictwa „Rocha”, coraz mocniej opanowywanego przez agentów „dwójki” akowskiej, związanej z wywiadem hitlerowskim.

Te tragedie wiedzionych na nowe bechowców próbowali przedłużyć Mikołajczyk i jego klika po odzyskaniu niepodległości przez Polskę. Rozbicie kliki mikołajczykowski przez zwycięski obóz demokracji z Polską Partią Robotniczą na czele uratowało tysiące oszukiwanych ludowców z topieli, w jaką ciągnęli ich agenci wroga.

W walce i pracy odnaleźli swoją właściwą drogę w sojuszu robotniczo-chłopskim ludowcy, którzy zostali wprowadzeni na manowce przez Mikołajczyka. Ludzie ci w wyśpieniach lewicy PSL, a następnie w odrodzonym PSL, zbliżyli się do założeń ideologicznych demokracji ludowej i wnieśli swój pozytywny wkład w rozwój naszego Państwa Ludowego.

UMACNIAMY NIEPODLEGŁOŚĆ — PRZEZ WŁADZĘ LUDU, PRZEZ SOJUSZ ROBOTNICZO-CHŁOPSKI

Władza w rekach ludu pracującego, to fundament niepodległości ojczyzny i godnej, szczęśliwej przyszłości całego narodu polskiego. Władzy tej będziemy strzec jak żrenicy oka przed zakusami krajowych i zagranicznych kapitalistów.

Władzę tę — to znaczy Rzeczpospolitą Ludową — zdobyliśmy dzięki sojuszu robotniczo-chłopskiemu. Polska nie przestała być folwarkiem magnatów, nie stałaby się prawdziwą matką dla milionowych rzesz ludu, gdyby nie rozmach rewolucyjny i jasny program klasy robotniczej — przodowniczej narodu w jego walce z kapitałem krajowym i zagranicznym. Klasa robotnicza nie mogłaby realizować swojego postępowego programu bez pomocy ze strony milionów pracujących chło-

pów. Siła Rzeczypospolitej Ludowej wykuwa się pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przy czynnej współpracy Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, jako istotnej składowej części obozu demokracji ludowej.

BUDUJEMY FRONT POKOJU PRZECIWKO IMPERIALISTOM

Zwycięstwo demokracji ludowej w Polsce i w innych krajach, możliwość spokojnej pracy dla dobra naszych dzieci i naszej ojczyzny, zawodzimy Związkowi Socjalistycznym Republiki Radzieckiej — pogromcy faszyzmu i ostoji pokoju w świecie.

Przykład Związku Radzieckiego i jego osiągnięcia budzą wiarę w masach ludowych i umacniają nas w walce o postęp. Zbrodnicze wysiłki kapitalistów amerykańskich i angielskich, którzy szukają ratunku przed kryzysem, pchają świat do nowej wojny, rozbijają się o potęgę obozu państw rządzonych przez masy ludowe, stanowiąca wielką bratnią rodzinę, sięgająca już dziś od Baltyku aż po morze Chińskie.

BUDUJEMY POLSKĘ SILNĄ — WBRĘW WICHRYCIELOM

Demokracja ludowa buduje Polskę silną — sprawiedliwością społeczną, rozrastającym się przemysłem nowoczesnym rolnictwem, oświatą i kulturą ludu. Lud polski dumny jest ze swej podniesionej z gruzów Warszawy, zaoranych odłogów, dzwigniętych fabryk, coraz gęstszej sieci transportu, szkół, szpitali. Z jeszcze większym rozmachem wprowadzimy w życie plan 6-letni, który zapewni pracę i należyty zarobek milionowi nowych robotników, rynek zbytu, nowoczesne maszyny i narzędzia produkcji. Oparcie o miliony zdobywców nauki rolniczej umożliwi awans społeczny, pozwoli milionom dzieci chłopskich i robotniczych zdobyć fachowe wykształcenie.

Kapitałisi anglo-amerykańscy, czynią wszystko co mogą, aby załamać ten rozmach twórczy wolnego ludu, posiać panikę i odebrać mu wiarę w swoje siły. Na ich usługi stanął Watykan, który tylekroć już razy w historii stawał przeciwko narodowi polskiemu, który rzucał klątwy na nasze powstania narodowe, który popierał wszystkie niemieckie najazdy na Polskę i błogosławił siepaczy Hitlera, który i dziś jeszcze — gdy Niemiecka Demokracyczna Republika uznaje publicznie granice nad Odrą i Nysą za granicę pokoju — odwołuje się do elementów hitlerowskich i podnieca ich nadzieje odwetu.

Wichrycielom tym powiadamy: budujemy Polskę dla wszystkich jej dzieci i nie pozwolimy wam nadużywać wiary chrześcijańskiej dla obcych Polsce interesów.

WALCZYMY Z WROGA LUDOWI KLASĄ WYZYSKIWCZY

W naszej walce o zbudowanie ustroju pełnej sprawiedliwości społecznej trzeba pokonać szereg piętrzących się przed nami trudności. Musimy obezwładnić wyzyskiwaczy i wyrugować z naszego życia ich wrogą sabotażową działalność, skierowaną przeciwko ludowi.

Zacofanie gospodarcze, zniszczenia wojenne, są jeszcze przyczyną małej wydajności pracy, powodują braki w poziomie życiowym mas ludowych.

Wszystkie te trudności będziemy przewyższać, rugując z aparatu państwa ludowego wrogów klasowych, zastępując ich ludowymi kadrami. Będziemy prowadzić nieustępliwą walkę z wrogiem przy nieustannej pracy nad gospodarczą i kulturalną przebudową Polski Ludowej.

Budujemy Polskę sprawiedliwości społecznej i braterstwa ludu pracy. W imię tego ideału wypowiadamy walkę wszystkim wyzyskiwaczom, spekulującym na handlu, młynar-

stwie, taniej sile roboczej parobków i uboższych sąsiadów, jak również kapitalistom miasteczkowym, żerującym na ludzie wiejskim oraz byłym dygnitarzom sanacji.

Wypowiadamy im walkę o sprawiedliwy rozdział ciężarów podatkowych, o kredyt dla chłopów małego i średniozamożnych, o władzę nad gminą, spółdzielnią i całym życiem publicznym.

IDYEMY KU POLSCE SPRAWIEDLIWOŚCI SPOŁECZNEJ

Tam, gdzie uświadomienie i uspołecznienie wsi do tego dojrzeje, będziemy propagowali spółdzielcze gospodarowanie ziemią i głównymi środkami produkcji. W spółdzielniach produkcyjnych widzimy urzeczywistnienie ideału twórców i bojowników radykalnego ruchu ludowego. Ideału wsi, w której zniknie troska o jutro, o pracę i chleb dla dzieci, o spokojną starość, a przez zwiększenie wydajności gleby i odpływ części ludności do przemysłu — zniknie zmora ciągłego rozdrabniania i spłat rodzinnych. Przez upodzielczenie i unowocześnienie produkcji, będziemy mierzyli do ulżenia kobiecie wiejskiej w jej ciężkiej pracy i do podniesienia jej godności społecznej, zapewniając jej możliwość coraz szerszego udziału w życiu społecznym i kulturalnym gromady. Spółdzielczość produkcyjna pozwoli nam szybciej osiągnąć awans społeczny młodzieży chłopskiej obojga płci, z której wyrastają będą nowe kadry mechaników, agronomów, weterynarzy, nauczycieli, lekarzy i innych specjalistów, których wsi upodzielczonej trzeba będzie coraz to więcej, przez co skończy się raz na zawsze haniebna tradycja tych czasów, kiedy chłopski syn wykształcony nie miał co robić na wsi i wstydził się swojego pochodzenia.

Ideał spółdzielczości produkcyjnej będziemy realizować stopniowo, w miarę wzrostu uświadomienia mas chłopskich, będziemy go wprowadzać na zasadzie dobrowolności, w oparciu o bratnią pomoc klasy robotniczej i o pomoc naszego wspólnego, robotniczo-chłopskiego państwa.

WALCZYMY O NOWĄ KULTURĘ I WYCHOWANIE NOWEGO CZŁOWIEKA

Zjednoczony Ruch Ludowy dążyć będzie do upowszechnienia oświaty i kultury, ażeby zdemokratyzować strukturę społeczną Polski, a tym samym osiągnąć jedność kulturalną narodu.

Zjednoczone Stronnictwo Ludowe popierać będzie rozwój systematycznego kształcenia dorosłych oraz wójt placówek kulturalno-oświatowych, jak bibliotek, świetlic, teatrów zawodowych i amatorskich, kin, radiofonizację kraju, ażeby jak najszybciej znieść istniejący przedział i różnicę między wsią i miastem.

TWORZYMY NOWY TYP DZIAŁACZA LUDOWEGO

Nie może być u nas miejsca dla ludzi o niskiej wartości moralnej — występujących się sanacji, okupantowi hitlerowskiemu lub faszystowskiemu podziemiu: nierobów z ustami pełnymi frazesów, postów nie stykających się nigdy z terenem, dygnitarzy, dbających tylko o swoją własną karierę.

Postawa moralna naszych aktywistów i członków winna kształtować się na wzorach tych wymagań, które stawia swoim aktywistom i członkom Polska Zjednoczona Partia Robotnicza. Idąc za tym przykładem musimy wskrzesić i pogłębić tradycje pionierów walki o sprawę ludową i uczynić zasadą Zjednoczonego Stronnictwa, że ludowiec to człowiek czysty moralnie i politycznie.

Ludowiec, to człowiek, który stara się być sam wzorem tego, o co walczy: człowieka postępu i sprawiedliwości społecznej.

Zobowiązania dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Tow. Józefa Stalina

WARSZAWA. Napływają wciąż nowe wiadomości o przygotowaniach świata pracy Polski do uczczenia 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina.

Na naradzie produkcyjnej Zakładów Wytwórczych Urzędów Telefonicznych w Bydgoszczy robotnik Bryłowski, w imieniu swojej brygady zobowiązał się do uczczenia wielkiej rocznicy podnieść wykonywaną dotąd normę zespołową ze 126 proc. do 140 proc., wywołując poszczególne brygady do podjęcia podobnych zobowiązań.

Wśród powszechnego entuzjazmu i wiałów na cześć wielkiego przyjaciela Polski Józefa Stalina, załoga przyjęła wezwanie Brygady Stachowiaka, wykonująca 126 proc. normy zobowiązała się podnieść ją do 200 proc., brygada Lewandowskiego — ze 126 proc. do 180 proc., zaś brygada Spychały — ze 127 proc. do 149 proc. Również inne brygady postanowiły znacznie przekroczyć normy produkcyjne. W imieniu działu zapatrzona ob. Dyrca zobowiązał się dostarczyć w terminie wszelkie materiały potrzebne do wykonania podjętych uchwał.

*

Do prezydium, odbytej w tych dniach konferencji włókienniczej łódzkiej, wpłynęły zobowiązania załóg fabryk pończosznich i dziewiar-

skich, pragnących czynem uczcić dzień urodzin wodza obozu postępu i pokoju światowego — Józefa Stalina. Robotnicy PZPDZ nr 6 wykonają w grudniu br. ponad plan miesięczny 5 tys. sztuk konfekcji. Jednocześnie wezwali do współzawodnictwa pracy załogę fabryki im. Kasprzaka.

Żałoga PZPDZ nr 1 zgłosiła zobowiązanie do podniesienia jakości wyprodukowanych towarów. Ponadto kobiety, zatrudnione w tej fabryce otoczą specjalną opieką przedszkole we wsi Konstantynów. W dniu urodzin Generalissimusa Józefa Stalina zostaną wręczone dzieciom przedszkola zabawki, wykonane przez robotnice.

Robotnice z PZPDZ nr 2 wzywają do współzawodnictwa w pracy społecznej kobiety zatrudnione w fabryce im. Marii Konopnickiej. Również kobiety zatrudnione w innych zakładach rozwijają współzawodnictwo pracy dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina.

Uczestniczki narady kobiecej w PZPP w Łodzi uchwały tekturki deszczu gratulacyjnej do Generalissimusa Józefa Stalina, która kończy się słowami: „My, robotnice łódzkie — przesyłamy z okazji 70. rocznicy Wasyliu, Towarzyszu Stalinie — urodzin gorące życzenia dalszej owocnej pracy nad uwalnieniem pokoju i postępu na świecie”.

Polscy działacze demokratyczni wysiedleni z Francji przybyli do Warszawy

(Ciąg dalszy ze str. 1)

narodu francuskiego, rozumiejąc, że padli ofiarami wyłącznie policyjnego terrorku, tego samego, który uciska i dławi również lud francuski i jego klasę robotniczą.

Wszyscy przybyli Polacy są członkami organizacji polskich, wszyscy spędzili we Francji wiele lat swego życia lub nawet urodzili się w tym kraju i brali udział w walce podziemnej z hitlerowskim okupantem.

Prezes Rady Narodowej Polaków we Francji, Szożepan Stec, wspominał, że istnieje obecnie we Francji 26 polskich organizacji społecznych, kulturalnych, oświatowych, młodzieżowych lub kombatanckich. Ponad 4 tys. Polaków zginęło na polu walki, bądź też w więzieniach hitlerowskich za wolność Francji.

Ob. Stec stwierdza, że aresztowanie przez władze polskie zdemaskowanego szpiega Robineau postużyło policji francuskiej jako pretekst, by uderzyć w organizację polską.

Już od szeregu miesięcy — mówi ob. Stec — reakcyjna prasa polska we Francji z mikołajczykowski „Narodowcem” na czele wzywała rząd francuski, aby położył kres naszej działalności. Do głosu w tym przylatowała reakcyjna prasa francuska, która nawoływała policję francuską do masowego wysiedlenia Polaków.

Policja nie była w posiadaniu żadnych dowodów rzeczowych naszej „winy”, gdyż dowody takie w ogóle nie istniały. Organizacje nasze działały najzupełniej legalnie zgodnie ze statutami zatwierdzonymi przez władze.

Po przesłuchaniu, każdy z nas otrzymał nakaz natychmiastowego o-

puszczenia granic Francji i tegoż dnia jeszcze pod eskortą policyjną wywieziono nas do Niemiec.

Redaktor „Gazety Polskiej” — Artur Kowalski oświadczył, iż inspektorzy francuskiej policji bezpieczeństwa, usiłowali w niego wmówić podczas badania, że „zajmował się działalnością szpiegowską”.

Jeden z agentów policji — mówi Artur Kowalski — uderzył mnie dwa razy pięścią w podbródek, wołając przy tym: „Nie bijemy cię mocno, abyś nie napisał, żeśmy cię torturowali”.

Generalny sekretarz Rady Narodowej Polaków we Francji — Józef Czesak opowiedział: „W toku przesłuchania zarzucano mi prowadzenie polityki przeciwko interesom Francji”.

„Zostałem aresztowany — mówi ob. Tłoczek, prezes Polskiej Sekcji Generalnej Konfederacji Pracy (CGT) — dnia 24 bm. w Paryżu. Nie pozwolono mi pojechać do rodziny, ani zabrać bagażu osobistego czy przybiorów toaletowych. Rząd francuski obcy interesom swego narodu obszedł się nieludzko z ludźmi, którzy wiele lat w kopalniach i na roli pracowali dla dobra Francji”.

Wszyscy przybyli do Warszawy Polacy stwierdzają kategorycznie, że taka akcja wysiedlenia kierowana bezpośrednio ministrem Spraw Wewnętrznych — Jules Moch. Jego podpis widnieje na oryginalnych nakazach wysiedleńczych, które posiada wielu z wysiedlonych Polaków. Jules Moch zawiązał się osobliście o 5-jej rano w prefekturze, skąd kierował całą akcją, udzielając instrukcji podwładnej sobie policji odnośnie traktowania obywateli polskich.

Zniesienie dni bezmięsnych

WARSZAWA. Planowa, długofalowa działalność państwa, zmierzająca do podniesienia produkcji zwierzęcej, a zapoczątkowana uchwałą Rady Ministrów z dnia 28 stycznia br., zaczyna obecnie dawać poważne rezultaty.

Stopniowa ta poprawa zarysowuje się jeszcze wyraźniej w listopadzie. Plan skupu na ten miesiąc jest wyższy o blisko 30 proc. od październikowego i — jak wynika z dotychczasowych danych — będzie dość znacznie przekroczony.

Dotychczasowy wzrost skupu w połączeniu z pomyślnym przebiegiem kontraktacji trzody chlewnej na rok przyszy stanowią zapowiedź dalszej, stopniowej poprawy sytuacji na rynku w okresie najbliższych miesięcy. Szczególnie w grudniu, jako w okresie przedświątecznym, przewiduje się poważne zwiększenie ilości mięsa i tusz, sprzedawanego na bony tuszowe oraz na listy pracownicze.

WARSZAWA. Systematyczna popra-

wa na rynku mięsny, która znajduje wyraz we wzroście podaży i skupu żywcia oraz w rosnących dostawach mięsa do sieci detalicznej — umożliwiła obecnie zniesienie „dni bezmięsnych” w całym kraju.

Po Warszawie, gdzie ograniczenia te zniesiono na początku października, „dni bezmięsne” zniesiono w Katowicach, Łodzi, Gdyni, Gdańsku, Szczecinie i Krakowie, a obecnie, począwszy od dziś, tj. 1 grudnia br. przestaną one obowiązywać w reszcie kraju.

Wydane zostało w tej sprawie 29 bm. rozporządzenie ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Rozporządzenie uchyla Rozporządzenie Ministrów: Aprobizacji oraz Przemysłu i Handlu z dn. 30 lipca 1947 r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tuszczami zwierzęcymi.

Zmobilizować organizację partyjną dla realizacji wytycznych III Plenum KC PZPR

PLENUM KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO P. Z. P. R. W RZESZOWIE, OBRADUJĄCE PRZY UZASADNIENIU AKTYWU PARTYJNEGO W DNIU 23. XI 1949 r., PO PRZEDYSKUTOWANIU KONKRETYCH ZADAŃ WOJEWÓDZKIEJ ORGANIZACJI PARTYJNEJ W TOKU REALIZACJI WYTYCZNYCH III-GO PLENUM KOMITETU CENTRALNEGO, ORAZ UCHWAŁY BIURA ORGANIZACYJNEGO K. C., STWIERDZA CO NASTĘPUJE:

Teren obecnego województwa rzeszowskiego, stanowiąc przed wojną główną bazę i ośrodek dywersji skierowanej przeciwko Związkowi Radzieckiemu i wszystkim siłom rewolucyjnym, był szczególnie bogaty w elementy rekrutujące się z sanacyjnej „dwójki” i Defenzywy. Powstały tu przed wojną C. O. P. obsadzony był wyłącznie niemal elementem o nastawieniu wybitnie antyradzieckim i antyrewolucyjnym, inspirowanym przez aparat ucisku państwa obszarniczko-kapitalistycznego.

Element ten w okresie okupacji był czynnikiem organizującym na terenie rzeszowszczyzny podziemne ugrupowania reakcyjne jak A. K. i N. S. Z. Równocześnie elementy agenty, rozbijające stworzyły przede wszystkim na terenie Podkarpacia ośrodek organizacji W. R. N.

W okresie powojennym ludzie ci przyczynili się, zmieniając niekiedy nazwiska i pozornie również oblicze polityczne, wdzierając się nawet na fali masowego werbunku w szeregi partyjne.

Brak dostatecznej czujności w organizacjach partyjnych, szczególnie w ośrodkach pozostających pod największym naciskiem wpływów drobnomieszczańskich, i nasyconych przedwojennymi „dwójkarzami” (Przemysł i Rzeszów), lub agentami WRN-owskimi (Podkarpacie), doprowadził do tego, że wiele zdecydowanie wrogich jednostek przedostało się do Partii, zajmując często poważne stanowiska.

I tak jeden z nich: był członek POW, zawodowy podoficer w sztabie wojskowym w Przemyslu, biorący w czasie okupacji czynny udział w organizowaniu przetrutów oficerów sanacyjnych, dostaje się na stanowisko kierownika Wydziału Zawodowego WK PPS, i następnie sprawuje funkcję z-cy kierownika Wydziału Socjalno-Zawodowego KW PZPR.

Przedwojenny zaufany personalnik w sanacyjnym przemyśle zbrojeniowym, powiązany z aparatem ucisku, zatajając szereg faktów ze swego życiorysu, dostaje się na stanowisko Kierownika Wydziału Samorządowo-Administracyjnego KW PZPR. Komendantem Straży Przemysłowej w WSK w Rzeszowie zostaje aktywny członek kierownictwa AK na tym terenie.

Prowokatorom politycznym, przetrwanym na teren rzeszowszczyzny, udaje się dostać na czołowe pozycje w przemyśle naftowym.

Jaskrawym przykładem braku czujności jest fakt skierowania przez Komitet Miejski w Rzeszowie na stanowisko kierownika Wydz. Personalnego Rzeszowskiej Spółdzielni Spożywców człowieka, który nie dawno przed tym wyszedł z więzienia, skazany za nadużycia gospodarcze przez sąd w Przemyslu.

Wypadki takie można by mnożyć. Świadczą one o braku czujności w aparacie partyjnym wobec stałych prób wciśnięcia się do Partii wrogich na wskroś reakcyjnych elementów, w celu przeprowadzenia dywersji politycznej i gospodarczej.

Nie jest również przypadkiem oderwanym typowanie przez Egzekutywę Komitetu Powiatowego w Krośnie byłego NSZ-towca na stanowisko wice-starosty.

Organizacje Partyjne, a nawet Egzekutywy Komitetów Powiatowych popadały niejednokrotnie w stan samouspokojenia, nie widząc zmienionych form walki, które zastąpiła wróg klasowy.

Pożar wywołany przez wroga na jednej z hal WSK w Rzeszowie, powtarzające się w ostatnim okresie

Uchwała Plenum Komitetu Wojewódzkiego w Rzeszowie z dnia 23 listopada 1949 r.

próby sabotażu na innych zakładach pracy, częste przykłady sprytnie maskowanego sabotażu w przemyśle naftowym (nie mając cech przypadkowości, jak starają się to insynuować niektórzy fachowcy, a nawet ulegający im aktywiści partyjni) stanowią jaskrawe przykłady stale zaostrażającej się walki klasowej, z dnia na dzień przybierającej na sile, wobec operowania ze strony wroga coraz to bardziej perfidnymi, bardziej zamaskowanymi metodami:

Poważnym narażeniem na szkody wskutek wrogiej roboty jest również odcinek szkolnictwa, administracji i aparatu gospodarczego. Fakty takie jak dopuszczanie do pierwszej na terenie województwa szkoły TPD nauczycieli o wybitnie reakcyjnym nastawieniu, wykrycie w kilku szkołach zakonspirowanych młodzieżowych organizacji podziemnych, zatrudnianie do tej chwili w Urzędzie Wojewódzkim kilku przedwojennych sanacyjnych starostów, tolerowanie wrogich jednostek wśród wyższych urzędników w aparacie gospodarczym — wszystko są to objawy, że dla nieuzasadnionego często kultu fachowości, aktywni partyjni pozostają na odpowiedzialnych stanowiskach w wielu wypadkach niedostatecznie uzbrojeni ideologicznie, popada w błogi stan bez troski i samouspokojenia, stwarzając podatny grunt dla wrogiej działalności. Stan ten ma swoje korzenie w oportunistycznej żywości, będącej drugą stroną i odbiciem prawicowo-nacjonalistycznego odchylenia.

Kult fachowości szczególnie zaciążył na obszarze Państwowych Gospodarstw Rolnych, w których znaleźli zatrudnienie liczni byli obszarnicy i dzierżawcy.

Brak czujności w Podstawowych Organizacjach Partyjnych przy urzędach i instytucjach wpływał często z niezdrowymi objawami kumoterstwa i wzajemnego popierania.

I tak naczelnik Wydziału Społeczno-Politycznego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie, pomimo kilkakrotnego zwracania mu uwagi przez Wydział Personalny KW na konieczność zmiany niektórych referentów społeczno-politycznych w Starostwach, zwłaszcza w Rzeszowie, gdzie do ostatniego niemal czasu znajdował się na tym stanowisku były naczelnik policji, naczelnik Wydziału Społeczno-Politycznego Urzędu Wojewódzkiego nie reagował na te uwagi, tłumacząc się brakiem odpowiednio kwalifikowanych ludzi. Kumoterstwo i maskowanie faktów wrogiej działalności jako objaw nagminny prowadziło do tego, że właśnie z organizacji podstawowych przy urzędach i instytucjach napływało najwięcej sygnałów alarmujących o niedociągnięciach, zaniedbaniach i nawet o wrogiej działalności.

Fakty odrywania się niektórych członków Partii od mas, ograniczanie swobody wypowiedzi w dyskusji, wszelkie próby ucieczki przed trudnościami — poważnie ograniczają statusem przewidzianą demokrację wewnątrz-partyjną, oraz utrudniają stosowanie oręża krytyki i samokrytyki, które mogło by ujawnić próby zamazywania niedociągnięć i nawet nadużyć.

I tak np. dyrektor personalny w DPM wrogo ustosunkowuje się do dyrektyw Partii. Nie chciał on uzgadniać obsad personalnych, obsadzał natomiast stanowiska jednoosobowo przez ludzi, rekrutujących się z jawnych wrogów.

Typowym przykładem zaniku czujności klasowej w niektórych organizacjach partyjnych jest ich lekceważący stosunek do zasad statutowych przy przyjmowaniu nowych kandydatów, oraz przeprowadzaniu kandydatów w poczet członków.

W przeciągu okresu dwumiesięcznego, w czasie akcji wymiany legitymacji, przesunięto na terenie województwa około 8 tys. kandydatów do stażu członkowskiego, biorąc w

wielu wypadkach pod uwagę jedynie ich jedno-roczy staż kandydacki, bez sprawdzenia aktywności, oraz ujawnionego stosunku do Partii. Przesuwano to odbywało się często mechanicznie przy braku koniecznej czujności. Również przyjmowanie kandydatów odbywało się wielokrotnie w sposób niezgodny z zasadami statutowymi. Podstawowe Organizacje Partyjne nie podejmowały uchwał o przyjęciu kandydata. Kandydatów nie omawiano i nie dyskutowano na zebraniach podst. org. stwarzając w ten sposób możliwości przenikania do Partii elementów wrogich.

Przy stosowaniu takiej metody pracy nie potrafiono odpowiednio regulować dopływu członków. I tak w mieście Rzeszowie w okresie września i października br. na ogólną ilość przyjętych do Partii 40 kandydatów: 19 rekrutuje się z klasy robotniczej, 20 natomiast z spośród pracowników umysłowych. W powiecie krośnieńskim na 7 przyjętych kandydatów jest 3 robotników, 3 pracowników umysłowych, i 1 rzemieślnik. W powiecie tarnobrzeskim na 8 kandydatów przyjęto do Partii 7 prac. umysłowych, a jedynie 1 robotnika.

Na skutek nie kontrolowanego dopływu kandydatów w wojewódzkiej organizacji partyjnej 42 proc. stanowią robotnicy, zaledwie 30 proc. chłopów, oraz 24 proc. pracownicy umysłowi.

*

Komitet Wojewódzki, po dokonaniu oceny pracy na odcinku politycznym i organizacyjnym, postanawia co następuje:

1. Zapoznać szczegółowo z do-robkiem III. Plenum KC. o raz uchwałami Biura Organizacyjnego wszystkie organizacje partyjne. W tym celu odbyć w dniach 26. — 27. XI. 1949 r. we wszystkich Komitetach Powiatowych i Miejskich plenarne posiedzenia tych Komitetów. Odbyć również plenarne posiedzenia Komitetów Gminnych i Zakładowych przy udziale delegatów Komitetów Powiatowych, oraz Komitetu Wojewódzkiego do dnia 10. XII. 1949 r. Zebrania na podstawowych organizacjach partyjnych powiązać równocześnie z przygotowaniem akcji wyborczej przeprowadzając je w terminie do 15. XII. 1949 r.

2. Wzmocnić na wszystkich odcinkach życia partyjnego czujność klasową, szczególnie w odniesieniu do kadr, po przez stałe i systematyczne sprawdzanie, przede wszystkim przez Wydziały Personalne, pracy obecnej jak i uprzedniej działalności zarówno członków Partii, jak i nie członków, zajmujących kierownicze stanowiska.

Realizując powyższe, należy zwrócić szczególną uwagę w najbliższym okresie na dokonanie analizy obsady stanowisk w całym kopalnictwie naftowym, Zarządzie Okręgu P. G. R., Centrali Produktów Naftowych, oraz w Urzędzie Wojewódzkim, Centrali Rolniczej i Kuratorium Okręgu Szkolnego w Rzeszowie.

Otoczyć stałą troską pracowników partyjnych w ośrodkach narażonych na największy nacisk drobnomieszczaństwa, zwracając uwagę na ich styl życia, na możliwe powiązanie z elementem obcym, eliminując z ich otoczenia jednostki wrogie i karłowate skie.

Niezbędnym warunkiem zachowania czujności jest wzmoczenie w aparacie partyjnym ochrony tajemnicy służbowej. W tym celu należy wprowadzić we wszystkich Komitetach jaknajdalej idące środki ostrożności, szczególnie w odniesieniu do pism poufnych.

3. Dla zapewnienia w roku 1950 odpowiedniego rozwoju szerokiej akcji szkoleniowej, należy podjąć niezwłocznie związane z

tym prace przygotowawcze, kierując się wytycznymi Biura Organizacyjnego KC. Szczególną uwagę należy zwrócić na dobór kandydatów, oraz selekcję wśród wykładowców po to, by uszczęścić się w przyszłości od karygodnych wypadków, które miały miejsce w dotychczasowej praktyce szkoleniowej.

Należy natychmiast wyeliminować wykładówców, ulegających wskutek słabej postawy klasowej obcym wpływom ideologicznym.

Mając na uwadze konieczność podniesienia poziomu ideologicznego pracowników aparatu partyjnego, sekretarzy gminnych, oraz sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych, stworzyć im niezbędne warunki dla samokształcenia lub szkolenia na specjalnie w tym celu uruchomionych kursach. Szkoleniem w najbliższym już czasie należy bezwzględnie objąć etatowych sekretarzy gminnych, oraz sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych z gromad, mających przy staści do tworzenia Spółdzielni Produkcyjnych. W związku z tym zorganizować od dnia 15 stycznia 1950 r. trzymiesięczny kurs dla 90 sekretarzy Komitetów Gminnych w Woj. Szkole Part. W ciągu zimy (do dnia 15 marca 1950 r.) przeszkolić członków Partii w gromadach organizujących spóldz. produkcje.

4. Uznając dotychczasowy skład społeczny wojewódzkiej organizacji za niezadawalający, należy regulować przesunięcia w tym składzie, przestrzegając ściśle wskazań uchwały Biura Organizacyjnego KC. Należy zwrócić szczególną uwagę na przyjmowanie do Partii racjonalizatorów, przodowników pracy, oraz mało i średniorolnych chłopów. Należy zasilić szeregi partyjne elementem wiejskim, reprezentowanym dotąd w niedostatecznym stosunku do ogółu członków. Przyjmowanie do Partii winno być dokonywane wyłącznie na podstawowych organizacjach, przy przestrzeganiu wszelkich zasad statutowych, oraz wzmoczeniu czujności, umożliwiającym przeprowadzenie odpowiedniej selekcji.

Należy wzmocnić szeregi Partii przede wszystkim w powiatach: brzeskim, leskim, tarnobrzeskim, niżańskim i przeworskim, oraz w krośnieńskim i jasielskim (szczególnie na odcinku wiejskim).

Ponieważ dokonane w czasie akcji wymiany legitymacji przesunięcia ze stażu kandydackiego do członkowskiego, odbywały się w wielu powiatach (jak np. w łanckim, lubaczowskim, jasielskim i debickim) w sposób dość mechaniczny, należy obecnie w okresie zimowym rozstrzygnąć sprawę przesunięcia kandydatów przez zastosowanie kryterium wkładu ich dotychczasowej pracy, oraz przywiązania do Partii.

W okresie tym należy ze strony Komitetu Wojewódzkiego pomóc szczególnie powiatom: jasielskiemu i sanockiemu, które mają do rozstrzygnięcia największą ilość wniosków na przesunięcie ze stażu kandydackiego do członkowskiego.

Dla uregulowania powyższej sprawy Egzekutywa K. W. powoła odpowiednią Komisję na szczeblu wojewódzkim, odpowiedzialną za kontrolę działalności K. P. i K. M. w tym zakresie.

5. W walce o poprawę stylu pracy wszystkich organizacji partyjnych należy zwrócić szczególną uwagę na kontrolę wykonania uchwał. Kontrola wykonania uchwał winna się stać stałą metodą pracy wszystkich instancji partyjnych. Należy w systematycznie opracowywanych przez

Komitet Wojewódzki i Komitety Powiatowe planach, przewidzieć włączenie do stałej kontroli wykonania całego aparatu Instruktorskiego i aktywu.

Zobowiązać wszystkie Komitety do wypracowania w m. grudniu planów, uwzględniających konkretne formy wykonania powyższej uchwały.

Zobowiązać Egzekutywę K. W. do okazania zwiększonej pomocy powiatom pracującym słabiej, a mianowicie: Sanokowi, Krosnu, Lesku, Przemysławowi, Tarnobrzegowi, Brzozowowi, Nisku i Lubaczowowi.

6. Zobowiązać wszystkie Komitety partyjne do wdrażania podstawowych organizacji do śmiałego, nieskrępowanego stosowania krytyki i samokrytyki, szczególnie do dokonania przełomu pod tym względem w podstawowych organizacjach przy urzędach i instytucjach.

Wszelkie próby ograniczania, hamowania lub komenderowania dyskusji, szczególnie w odniesieniu do krytyki i samokrytyki, powinnu spotykać się z natychmiastową reakcją ze strony odpowiedzialnych instancji partyjnych.

7. Realizując uchwałę Biura Organizacyjnego K. C. w sprawie przeprowadzenia wyborów nowych władz partyjnych na wszystkich szczeblach do wojewódzkiego włącznie, przystąpić do zebrania wyborczych podstawowych organizacji na wsi, począwszy od połowy miesiąca grudnia 1949 r. i w ten sposób rozplanować wybory na wszystkich instancjach, do powiatowych włącznie, by można było w miesiącu kwietniu 1950 r. zwołać II-gą Wojewódzką Konferencję Partyjną.

W toku akcji wyborczej zapewnić przez dokładną kontrolę wykonania stosowanie pełnej i nie skrępowanej demokracji wewnątrz-partyjnej.

Dla wykonania powyższych zaleceń,

Plenum Komitetu Wojewódzkiego poleca Egzekutywie i Wydziałom K. W. konkretne rozpracowanie uchwał Biura Organizacyjnego K. C., przy uwzględnieniu specyficznych warunków terenu województwa rzeszowskiego. Plenum K. W. zaleca stosowanie systematycznej i zaostrożonej kontroli wykonania wszystkich punktów powziętej uchwały, przy wyciąganiu wszelkich wniosków partyjnych w stosunku do winnych niedociągnięć lub zaniedbań.

Wokół zagadnienia czujności rewolucyjnej, należy zmobilizować cały aparat partyjny, cały aktywny, wszystkich członków organizacji, wzmagać kierowniczy wpływ Partii na wszystkich odcinkach życia.

Musimy nauczyć się demaskować wroga na każdym odcinku życia

Obrady Plenum Kom. Pow. w Rzeszowie i Łańcucie

Dyskusja, jaka po referacie sekretarza KP na temat uchwał III Plenum KC, rozwinęła się na plenum Komitetu Powiatowego PZPR w Rzeszowie, wykazała, iż na uchwały tego Plenum rzeszowski aktyw wiejski odpowiada zaostreniem czujności klasowej.

Na przykładach z terenu poszczególne towarzysze wykazywali słuszość tez referatu Tow. Bieruta o przenikaniu do aparatu państwowego, spółdzielczego i administracyjnego wroga klasowego, usiłującego różnymi sposobami przeszkadzać w budowie socjalizmu.

I tak tow. Róg z Lutorza podnosił, że często z ust wroga klasowego na wsi słyszy się o tym, że posiada on „swolch ludzi na stanowiskach”. Incydent, przytoczony przez mówcę wykazuje dufność tego wroga. Oto, kiedy we wsi, w której mówca mieszka miała się odbyć akademicka z okazji rocznicy Rewolucji Październikowej, jedna z miejscowych bogaczek chodziła do tych, którzy mieli wziąć udział w części artystycznej, namawiając ich do wycofania się z imprezy.

Podany kolejno przez tow. Dronkę fakt świadczy o przenikaniu wroga klasowego w szeregi ruchu robotniczego. W fabryce w Boguchwale chcieli wielką rolę odegrać b. oficerowie AK, którzy przeniknęli do PPS. dając do tego, by po zjednoczeniu partii robotniczych zagarnąć w swe ręce kierownictwo partyjne na tym terenie.

Opportunisticzna postawa tow. Gomułka odbijała się nie tylko na obsadzeniu wrogami stanowisk kluczowych. Stwierdził to tow. Szpala z Hyżnego opowiadając, że kiedy w okresie przedwyborczym wólcz materiały propagandowe, jeden z milicjantów usiłował przeszkodzić mu w dostawieniu ich na miejsce przeznaczenia, co wyraźnie świadczy o tym, że wrogi element przenikał również i w szeregi milicji.

Wiele uwagi w dyskusji poświęcono sprawie należytej czujności przy obsadzeniu stanowisk w Zarządach Gminnych i spółdzielczości, gdzie wdarli się zamaskowani wrogowie: by

prowadzić swą krecią, destruktywną robotę. Tow. Brudys stwierdził, iż sekretarzem Zarządu Gminnego w Czudcu jest b. granatowy policjant i że granatowy policjant jest również sekretarzem Zarządu Gminnego w Ractawówce, gdzie i do spółdzielni przedostali się b. granatowi. Całkowitego braku czujności dowodzi postawa wójła z Czudca, który ołacza się kliką nieodpowiednich ludzi.

O małej czujności gminnego aktywu partyjnego świadczy deficytowa gospodarka spółdzielni w Stobiernej, szeroko komentowana przez tow. Dziadosza.

Mówiąc o konieczności większego oddziaływania ideologicznego członków Partii, towarzysze z powiatu rzeszowskiego podkreślali, że przede wszystkim należy wziąć się do pracy u siebie w domu, gdzie w wielu jeszcze wypadkach najbliższa rodzina pozostaje pod obcymi wpływami.

O ile Plenum Komitetu Powiatowego w Rzeszowie omawiało sprawy dotyczące wsi, to na Plenum Komitetu Powiatowego w Łańcucie obok problemów wsi szereg towarzyszy analizowało sprawę wzmocnienia czujności w zakładach fabrycznych. Tow. Sroka wykazywał, że oportunistyczna

postawa nosicieli prawicowo-nacjonalistycznego odchylenia odbijała się na pobieżnym, powierzchownym przeglądaniu członków Partii w Państw Zakładach Przemysłu Włókienniczego w Rakszawie i jakie szkody wynikły z tego dla produkcji. Mówca nakreślił również znaczną poprawę sytuacji w momencie, gdy fabryczna organizacja partyjna wzmogła czujność.

Poddawszy krytycznej ocenie swą działalność jako sekretarza zakładowego Komitetu Fabrycznego na PMS Łańcut, tow. Markowicz podniósł myśl współzawodnictwa w dziedzinie szkolenia ideologicznego pomiędzy poszczególnymi organizacjami partyjnymi, gdyż oręż ideologiczny jest niezawodną bronią w walce z wrogiem klasowym.

Zarówno na plenum Komitetu Powiatowego w Rzeszowie jak i w Przeworsku dyskusje wykazały, że niestety czujność naszych towarzyszy była s'epiona a oni sami ideologicznie rozbrojeni przez wroga. III Plenum KC, rozgromiwszy groźbę prawicowego odchylenia, wskazało rzeszowskiej organizacji właściwą linię i drogę, w której wzmoczenie rewelucyjnej czujności jest nakazem uacelnym.

Nisko

Wieś nizańska buduje

Dziś w jasnych przesłonach izobach pochylają się nad książką i zeszytem dzieci, dla których nauka w latach przedwojennych była niedostępnym marzeniem. Państwo toż poważne sumy na odremontowanie dawnych i budowę nowych szkół. Dziś w każdej już wsi istnieje szkoła, w której młodzież mało i średniorolnych chłopów zapoznaje się ze zdobyciami wiedzy.

W powiecie nizańskim państwowy plan inwestycyjny obejmuje rozbudowę i odbudowę 9 szkół na sumę 1.400.000 zł. Z kredytów tych zostało już wykonanych kilka szkół, jak w Zalesiu, Jeżowym, Cisowie, Nadstari. Szkoła w Dobrownicy jest w trakcie budowy. Do chwili obecnej roboty zostały wykonane w 70 proc. — w 80% odbudowano szkołę w Bojanowie-wsi, Stanach i Jeżowym, zaś Mostki Nalepy wykonały prace w 70 proc.

Lecz nie tylko w szkołach tętni życie. Wre ono również w świetlicach, które obejmują swoim zasięgiem wszystkie wioski powiatu, rozwijając na szeroki skalę prace kulturalno-oświatowe.

Akcja ta zdobywa sobie coraz większą popularność wśród młodzieży i starszego społeczeństwa wiejskiego. Coraz więcej świetlic i bibliotek powstają na wsi i z każdym dniem wzrasta ich liczba i zakres działalności. I tak z kredytów państwowych w wysokości 1.900.000 zł. zostaną w powiecie nizańskim odremontowane i wybudowane 3 świetlice w gromadzie Kamiień, Łowisko i Ulanowie. Również został odremontowany Uniwersytet Ludowy w Zarzeczcu

Zakończenie odbioru buraka cukrowego

Akcja odbioru buraków cukrowych dla cukrowni w Przeworsku, rozpoczęła się w Dębicy w dniu 1. X. br. Na zaplanowane 2.300 ton odbioru wykonano do 25 listopada ponad 2.927 ton buraków.

Surowiec dostarczyli plantatorzy w liczbie 1950. Przy największym nasileniu dostawy w październiku, placówka dębicka wysyłała do Przeworska 6 do 8 wagonów buraka dziennie. Obecnie, ze względu na olbrzymi napływ surowca do fabryki, zmniejszono liczbę wychodzących wagonów do 3 dziennie.

Całkowite zakończenie akcji dostawy nastąpi w dniu dzisiejszym. (Jag.)

kosztem 290.000 zł. zaś kosztem 1 miln. zł przeprowadzony został w 80 proc. remont budynków gospodarczych Liceum Rolniczego w Nisku.

Pamiętając o szkołach i świetlicach Państwo nie zapomina również i o podniesieniu zdrowotności na wsi, która przed wojną była bardzo zaniedbana. W tym celu zakłada się w większych skupiskach ludności ośrodki zdrowia. W powiecie nizańskim kosztem 1.900.000 zł zostanie założony Okręgowy Ośrodek Zdrowia w Bojanowie oraz postawiono fundamenty pod nowy szpital ZUS-u w Stalowej Woli. — Stalowa Wola, ośrodek przemysłowy rozbudowuje się coraz więcej. Kosztem 417 miln. zł powstanie tutaj 16 nowych obiektów.

Piękne nowe budynki to jeszcze nie wszystko. By do nich był dobry dostęp, potrzebne są również dobre drogi. O tym pamięta nasz Rząd. Na budowę i przebudowę drogi na odcinku Zdziary — Jarocin, budowę drogi — Jeżowe — Bojanów oraz w Nisku na naprawę szosy w kierunku Rzeszowa przeznaczono 1.500.000 zł. Wybudowany zostanie również most na rzecze w Rudniku n/Sanem. Także przeznaczono 1 miln. zł na poprawę bytu świata pracy tej miejscowości. Lwk.

Dębica

PZGS wykonał plan o 35 dni przed terminem

Dla uczczenia Kongresu Zjednoczeniowego, PZGS Mielec, który wezwał wszystkie PZGS-y woj. rzeszowskiego do współzawodnictwa w kontraktacji tuczników słoninowo-mięsnych — na II kwartał 1950 r. — postanowił zakończyć tę akcję przed terminem, tzn. do 15 grudnia br.

Gminne Spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej powiatu dębickiego wykonały plan kontraktacji tuczniaka za II kwartał 1950 r. w 103 proc.

Do PZGS Dębica napłynęły w dniu 26 listopada ze wszystkich Gminnych Spółdzielni powiatu dębickiego — meldunki o przedterminowym wykonaniu planu w 103 proc.

Na szczególne wyróżnienie zasługują 3 Gminne Spółdzielnie: w Żyrakowie, która wykonała plan w 300 proc., w Czarnej w 150 proc. oraz Brzeźnicy w 130 proc.

Plan kontraktacji tuczniaków słoninowo-mięsnych na II kwartał 1950 r.

Krosno

Młodzież szkolna uczci 70-lecie urodzin Tow. Stalina

W ub. miesiącu na terenie Krosna powstał z inicjatywy zespołu szkolnego przy Zarządzie Powiatowym ZMP Młodzieżowy Komitet Obchodu 70-lecia urodzin Generalissimusa Stalina. Komitet wezwał szkolne kółka ZMP na terenie Krosna do uczczenia 70-lecia urodzin Stalina specjalnymi czynami.

Na apel Komitetu odpowiedziały już trzy kółka ZMP. Młodzież zrzeszona w kółku ZMP przy liceum tkackim podjęła się wykonać kilim, który wraz z darami robotników polskich zostanie przesłany w dniu 21 grudnia do Moskwy.

Młodzież 11-latków żeńskiej postanowiła zorganizować kolo prelegentów,

które przeprowadzi w dniu 21 grudnia pogadanki i odczyty o życiu i czynach Generalissimusa Stalina. Nie pozostali w tyle i ZMP-owcy 11-latków męskiej, którzy na nadzwyczajnym zebraniu w dniu 28 bm., chcąc uczcić 70-lecie urodzin Wielkiego Wodza proletariatu, postanowili zebrać od członków kółka jak największą ilość książek i przekazać je w dniu 21 grudnia najlepiej pracującemu, a biednemu kółku ZMP na wsi.

Nie trzeba wątpić, że i inne kółka pójda w ich ślady, podejmując apel Komitetu 70-lecia urodzin Stalina.

As

Sanok

Pracownicy Fabryki Wagonów protestują przeciwko prześladowaniu Polaków we Francji

W związku z prześladowaniem obywateli polskich we Francji w Fabryce Wagonów w Sanoku odbyło się robotnicze zebranie, na którym ostro potępiono nieodpowiedzialne metody władz francuskich, domagając się zaprzestania aktów terroru w stosunku do obywateli i dyplomatów polskich.

Zebrani na wiecu robotnicy fabryki wyrazili swe stanowisko w następującej uchwalonej rezolucji:

„My, pracownicy Fabryki Wagonów w Sanoku zebrani na wiecu protestacyjnym, wyrażamy swe oburzenie z powodu terroru władz francuskich stosowanego do obywateli i dyplomatów polskich, w odwecie za aresztowanie

w Polsce szpiega francuskiego Robineau. Postępowanie władz francuskich niezgodne z międzynarodowymi prawami i konwencją konsularną polsko-francuską zasługuje na najwyższe potępienie. Przy tym stwierdzamy, że metody policji Mocha nie różnią się niczym od metod stosowanych przez gestapo.

W związku z tym wzywamy całe społeczeństwo do wyrażenia swego zdecydowanego stanowiska i żądania zwolnienia aresztowanych, oraz zaprzestania przez rząd francuski dalszych represji w stosunku do Polaków we Francji.“

Jaroslau

Zwiększenie aktywności Ligi Kobiet w pracy społecznej

Ostatnio obserwujemy poważne uaktywnienie pracy na odcinku kobiecym.

Praktyka wykazała, że członkinie Ligi Kobiet i Kół Gospodyń Wiejskich wniosły już niemały wkład w podniesienie gospodarcze wsi województwa rzeszowskiego. Kobiety narówni z mężczyznami osiągnęły w grupach produkcyjnych poważne wyniki. Ich udział w współzawodnictwie daje konkretne rezultaty.

Koła Ligi Kobiet i Gospodyń Wiejskich pomagają kobietom wyrwać się z ciemnoty i zafobania, wskazując nowe perspektywy lepszego życia i gospodarowania. W tym celu organizowane są rozmaite kursy, które dają kobiecie możliwość pracowania w obranym przez siebie zawodzie.

Tak np. ostatnio odbyły się w po-

wiecie jarosławskim dwa kursy kroju i szycia, które przeszkoliły kobiety nie mające zawodu. Zostały one zatrudnione w Spółdzielni Robotniczej „Konfekcja“ w Jarosławiu. Spółdzielnia ta została zorganizowana przez Ligę Kobiet, jako czyn w 6 rocznicę PKWN.

Prowadzone są również przez Ligę Kobiet kursy dla analfabetów, kursy gotowania i przetworów owocowych na terenie miasta i wsi, oraz liczne pokazy racjonalnego żywienia.

Ale nie na tym kończy się praca jarosławskiego koła Ligi Kobiet. Jego członkinie są aktywistkami i wyjeżdżają często w teren, by obsłużyć, zebrania kół Gospodyń Wiejskich. Zebrania tych kół zostały przeprowadzone w 107 proc. ponad plan. Poza tym obsługują gromady wytworowane na spółdzielnie produkcyjne, uświadamiają, przeprowadzając rozmowy indywidualne, grupowe itp.

Koła Gospodyń Wiejskich w pow. jarosławskim dobrze zrozumiały jak ważną rzeczą jest udział kobiet w komitetach członkowskich przy spółdzielniach „Samopomocy Chłopskiej“. Podczas wyborów do komitetów weszło 30 proc. kobiet, zaś do gminnych rad kontroli 25 proc. kobiet. Na zebraniach te wyjeżdżały przedstawicielki Ligi Kobiet i ZMP, mając nadzór nad przebiegiem wyborów.

Swą pracą przyczyniają się członkinie Ligi Kobiet do uaktywnienia wsi jarosławskiej i przyśpieszenia wykonania naszych zamierzeń gospodarczych. Lwk.

Przeworsk

Z obrad Powiatowej Rady Narodowej

Na ostatnim posiedzeniu Rady Narodowej w Przeworsku rozpatrywano sprawozdanie Związku Samopomocy Chłopskiej, z którego Zarząd zobowiązano do rozwinięcia działalności w najniższych komórkach organizacyjnych, jakim są gromady.

Sprawozdanie spółdzielni budowlanej „Spółnota“ jako niewyczerpujące zostało przez Radę odrzucone. Ostrą krytyką dożywczo-cholecznej gospodarki tej spółdzielni, wykazała

brak kontroli czynnika społecznego kierującego jej działalnością.

Do dnia 31 grudnia zobowiązano się przeprowadzić całkowicie oddużenie wsi, wzmocnić walkę z analfabetyzmem oraz wziąć czynny udział w tworzeniu spółdzielni produkcyjnych.

Z uwagi na powrót Marszałka Rokossowskiego do Moskwy, postanowiono jednogłośnie wysłać dekadę gratulacyjną. SL

Czy znasz historię Polski Ludowej ?

GRUDZIEŃ

1

CZWARTEK

DYZURY APTEK:

Dyzur nocny: Apteka pod Gwiazdą — ulica Gen. Świerczewskiego 14.

POGIOTOWIE RATUNKOWE ulica Lubomirskich 3, tel. 11-11.

STRAŻ POZARNA: ul. Mickiewicza 10, tel. 08

PRZEMYSŁ

Dyzur nocny: Apteka Obwodowa — ulica Francuska

KROSNODyzur nocny: Apteka mgr. Merskiej — Rynek
POGIOTOWIE RATUNKOWE: ul. Staszica 4
tel. 141**PRZEWORSK**

Dyzur nocny: Apteka pod Św. Duchem — Rynek

MIELEC

Dyzur nocny: Apteka pod Koroną mgr. Gardulskiego — Rynek

MUZYM MIASTA RZESZOWA — Rynek 3 —
otwarte od godz. 10 do 14-tej.**PAŃSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ** — „ZAPORA” — sztuka w 3-ech aktach J. T. Dybowskiego. Początek o godz. 19-tej.**RZESZÓW** — Apollon: Dzień z jednego podwórka**PRZEMYSŁ** — Bałtyk: Spotkanie nad Łabą**PRZEMYSŁ** — Olmptia: Rudzielec**PRZEWORSK** — Bałtyk: Świat się śmieje**KROSNO** — Pionier: Kulisy ringu**DEBICA** — Uciecha: Bokserzy**JAROSŁAW** — Gdynia: Dzień zwycięskiego kraju**KOŁBUSZOWA** — Grażyna: Przecudzie**LANCUT** — Złocz: Guwernantka**MIELEC** — Odra: Kłeska szpiega**NISKO** — San: Pocałunek na stadionie**ROZWADÓW** — Polonia: Cygański tabor**STAŁOWA WOLA** — Stal: Krakatił**TARNOBREZG** — Wisła: Ulica graniczna**ZURAWICA** — Zorza: Pepita Jimenez8,00 muzyka rozrywkowa, 14,00 kronka
ZSRB, 14,15 Antoni Dworzak „Amerykański kwartet muzyczny”, 14,45 Kącik medycyny społecznej, 15,30 aud. dla świetlic dziecięcych, 16,20 dziennik krakowski, 16,25 „Koncert dla przedowników Państwowych Zakładów Przemysłu Farmaceutycznego” trans. z wytw. Nr 10, 18,15 muzyka ludowa w wyk. zespołu podhalańskiego „Szafary”, 18,40 „Wszelchnica Radiowa (kurs I) 21,40 „Niziny” pow. E. Orzeszkowej (odc. 12), 22,15 koncert rozrywkowy w wyk. Ork. P. R.

Już w najbliższym czasie

rozpoczniemy w „Nowinach”
druk powieści G. Markowa:**„W TAJDZE”**

(w przekładzie Soveryna Pollaka)

Uchwały III Plenum stają się własnością całej organizacji partyjnej

Obrady Plenum KM PZPR w Rzeszowie

Uchwałami III Plenum KC żyje cała Partia, a z nią cała organizacja partyjna naszego województwa. Po Plenum Komitetu Wojewódzkiego i Komitetu Powiatowego odbyło się w Rzeszowie plenum Komitetu Miejskiego.

W obradach plenum wzięli udział członkowie Plenum oraz I sekretarz KW PZPR tow. Ptasziński. Plenum

poświęcone było ocenie działalności organizacji partyjnej na terenie miasta, wykazując na tle uchwał III Plenum KC braki, odchylenia i niedociągnięcia w pracy Komitetu Miejskiego i aktywność KM odpowiedzialnego za całokształt spraw miasta i ich rozwiązywanie w myśl wskazań Partii.

Beztraska i samospokojenie ułatwia wrogą działalność

Jako pierwszy, głos zabrał I sekretarz KM PZPR Rzeszów tow. Gościński, który po zreferowaniu uchwał Plenum KC, dał szczegółową, krytyczną analizę stylu pracy Komitetu oraz aktywności.

„Komitet Miejski — stwierdził — nie zawsze umiał pracować kolektywnie, a zły wpływ tego stylu pracy przejawiał się w daleko posuniętej obojętności, w zanikaniu walki klasowej, w drobniomieszczańskim stosunku do powierzonych zadań. Organizacja miejska nie wyciągała wniosków z Plenum sierpniowego, a fałszywa, oportunistyczna teoria jakoby wrog wstąpił w socjalizm — przejawiała się w obsadzeniu kluczowych nieraz stanowisk zdecydowanymi wrogami ustroju: stad spekulanci, szabrownicy w aparacie handlu państwowego i spółdzielczego, b. sędziowie, b. sanacyjni oficerowie, dwójkarze, byli granatowi policjanci, a więc najgorliwsi wykonawcy sanacyjnego aparatu ucisku, na odpowiedzialnych stanowiskach samorządowych i państwowych. W żywiołowym nieprzemysłanym werbunku zaopatrywało się w legitymacje partyjne wrogów, sabotażystów i karierowiczów.

Zły styl pracy przejawiał się w typowaniu na sekretarzy podst. org. kierowników i dyrektorów instytucji, a skutek tego drobniomieszczańskiego podejścia to rozdział między pracownikami i robotnikami w takich insty-

tucjach jak CT, CSMJ, Ubezpieczalnia Społeczna, Centrala Skór i in. W wyniku braku czujności na największym w mieście zakładzie produkcyjnym dywersanci i sabotażyści, podszywający się pod miano aktywistów, nie zostali w porę zdemaskowani, w ten sposób na kierownicze stanowisko w CSMJ dostał się współpracownik gestapo, w ten sposób referent personalny na DPM prowadził wręcz wrogą, przeciwko robotnikom skierowaną politykę, w ten sposób wykorzystując ślepotę polityczną KM do PSS na kierownicze stanowisko wślizgnął się człowiek, obciążony wyrokiem sądowym. Tak samo, z całkowitym brakiem czujności podchodzono do obsady placówek handlu państwowego, nie wyczuwając ważności tej gałęzi w walce klasowej.

„Takim samym brakiem czujności — stwierdza tow. Gościński — nacechowane było — odrzucone przez Miejską Radę Narodową — sprawozdanie Rzeszowskiej Spółdzielni Spożywców za 3 kwartały br., w którym pominięto całkowicie zasadnicze sprawy jak skład socjalnego aparatu, współzawodnictwo pracy, klasowe oblicze akcji socjalnej, sprawozdanie w którym zupełnie nie przedstawiono walki o uzdrowienie rzeszowskiego aparatu spółdzielczego, niejednokrotnie jeszcze współpracującego ze spekulantami.

Brak czujności w pracy organizacji partyjnej

Jak mało przyglądaliśmy się pracy Organizacji Podstawowej świadczy fakt, że sekretarzem org. podst. w Okręgowym Urzędzie Likwidacyjnym był b. „granatowy policjant”, zaś w Centrali Skór sekretarzem wybrano byłego kupca, który nie kontrolowany przez Komitet Miejski wprowadzał odrębności między pracownikami fizycznymi i umysłowymi, w wyraźny sposób faworyzując tych ostatnich. Wynikiem mechanicznego podchodzenia do pracy Wydziału Organizacyjnego KM było i to, że sekretarz org. podst. w Centrali Tekstylnej, dopuścił się sam nadużyć na 45 tys. zł, dopuścił się niedoboru Centrali w wysokości 200 tys. zł, wynikłego z kredytu dla inicjatywy prywatnej.

Nie zawsze też na wysokości zadania stał samorząd miasta, nie prowadzący zdrowej polityki w kierunku zastąpienia starego, skostniałego, często przesiąkniętego sanacyjnymi metodami pracy, aparatem młodym. Stąd też brak walki klasowej w rozwiązywaniu centralnych zagadnień związanych z klasą robotniczą jak odpowiedni rozdział mieszkań, i właściwa realizacja funduszy na poprawę komunalnych warunków bytu świata pracy.

Co w głównej mierze jest przyczyną tej niewłaściwej, nieproletariackiej metody pracy? W pierwszym rzędzie — stwierdza mówca — zły klasowo skład organizacji Miejskiej, gdzie przeważający procent stanowi inteligencja i to nie inteligencja twórcza, a inteligencja wieloma więzami połączona z drobniomieszczaństwem.

Aczkolwiek szkolenie objęło już jedną trzecią część organizacji miejskiej, to brak kontroli ze strony komisji szkoleniowej zaciążył na właściwym poziomie wykładów. Wykłady prowadzone chaotycznie, górnolotnie, często nieprzystosowane do poziomu robotniczego słuchacza nie przyniosły organizacji partyjnej zamierzonego celu.

Zebrań i dyskusje na org. part. — kończy tow. Gościński — w wielu wypadkach przechodzą bez bolszewickiej dyskusji, bez wniosków, a tylko zakończone wypowiedziami powierzchownymi i deklaracyjnymi. Narada dzisiejszego

plenum musi wypracować nowy plan pracy, oparty na doświadczeniach WKP(b), musi spowodować, że wypracowawszy ten plan, biec się będziemy o ścisłą kontrolę jego wykonania. Narada, zanalizowawszy pracę organizacji na wszystkich odcinkach życia miasta, musi rozpocząć nowy okres, w którym uchwały ostatniego plenum będą z bojową konsekwencją realizowane.

Dyskusja, jaka wywiązała się po referacie tow. Gościńskiego wykazała, iż korzystając ze słabej czujności organizacji partyjnej, wrog do cierał na kluczowe pozycje, wykazała też, iż III Plenum KC spowodowało, iż nieczujność i ślepotę polityczną w wielu wypadkach została już przez towarzyszy przewyżczona.

Polityka mieszkaniowa Zarządu Miejskiego musi przybrać właściwy, klasowy charakter

W dyskusji na czołowe miejsce wysunięto działalność samorządu, podkreślając brak troski o właściwy rozdział mieszkań. W Rzeszowie — mówił tow. Olszewski — prywatna inicjatywa nie rzadko jeszcze zajmuje luksusowe mieszkania, podczas gdy robotnicy cały swój trud oddający dla budowy

Nie wolno hamować krytyki i samokrytyki

Musimy do reszty rozgromić kumoterskie grupy w naszej fabryce — mówi tow. Sieńko — musimy walczyć o to, by stępiona przez dywersantów i wrogów czujność klasowa w naszej organizacji fabrycznej całe swe ostrze skierowała na właściwą walkę klasową. Fabryka nasza jest bowiem przykładem, jak działacze może wrog klasowy, gdy zahamowana jest krytyka oddolna. Robotnicy nasi zwracali uwagę, że do załogi i do partii zakradli się dywersanci i szkodnicy, ale z tych zdrowych ostrzeżeń egzekutywa nie wyciągała żadnych wniosków. Nie było bowiem pracy kolektywnej, organizacja nie realizowała uchwał władz odgórnych. Stępiona czujność klasowa pozwoliła na to, by dyrektor fabryki kosztem zakładu trzymał sobie posługaczkę,

by 8-pokojowe mieszkanie drugiego dyrektora kawalera stało pustką, podczas gdy robotnicy mieszkają na poddaszach. Jakież panował u nas styl, skoro tylko kierownikom i majstrom remontowano i odświeżano mieszkania, a robotnik gdy ważył się na krytykę, był szykanowany przez majstra, jak za sanacyjnych czasów. Organizacja partyjna nie potrafiła zorganizować szkolenia załogi, które jest źle obmyślane, i martwe, nie potrafiła w życiowy sposób rozwiązać zagadnienia świetlicy dla osiedla, zapominając o tym, że tam gdzie nas nie ma, jest wróg.

Na PKP towarzysze nasi nie łączyli pracy partyjnej z pracą fachową, stąd mała troska o szkolenie nowych kadr, stąd nieczujność na zbyt częste awarie — charakteryzując pracę org. podst. na PKP tow. Jawonki.

Szereg zasadniczych braków przejawia też odcinek kobiecy zanalizowany przez tow. Mieczarkowa. Niemniej szczegółowo analizowane jest na plenum zagadnienie młodzieży. Jak wynika z wypowiedzi tow. Tychonlaka w szkole TPD nie zapewniono właściwej obsady nauczycielskiej, nie odseparowano tam młodzieży od wrogich wpływów ideologicznych. Tow. Kościelny wykazuje, iż obce klasowo podejście kierownictwa KOS jest przyczyną słabego przygotowania nauczycielstwa z terenu miasta do realizacji nowych programów nauczania.

Przewodniczący Miejskiego Zarządu ZMP tow. Wit wykazuje, iż młodzież nie jest otoczana właściwą opieką przez org. podst. na poszczególnych zakładach pracy. O chęci podrywania autorytetu organizacji młodzieżowej przez wroga klasowego świadczą fakty przytoczone przez tow. Błońska.

Nie ma miejsca dla spekulantów i szkodników w handlu uspołecznionym

Jak Rzeszowska Spółdzielnia może dobrze pracować, skoro zatrudnia byłych policjantów, skoro przejmuje sklepy z prywatnym właścicielem — zapytuje tow. Olszewski. Nie miałem właściwego przeszkolenia, stając do pracy w spółdzielczości — stwierdza tow. Dronka, a cała nasza spółdzielczość, w swych początkach zwłaszcza opierała się na przedwojennym, kapitalistycznym stylu pracy, podczas gdy org. part. poświęcała uwagę tylko wielkiej polityce, nie włączając zupełnie swojej działalności z pracą spółdzielni.

Z ostrą krytyką towarzyszy spotyka się działalność POP Centrali Tekstylnej: poważne manko z kredytów dla inicjatywy prywatnej, niewyposażony sklep CT w Rzeszowie, niewyciągnięcie konsekwencji w stosunku do nadużyć byłego sekretarza org. part., oto rażące skutki braku czujności organizacji partyjnej na odcinku handlu państwowego.

Właściwą uwagę poświęca plenum sprawie pełnego przeorania psychiki najsłabszych rzesz członków organizacji miejskiej, jak i ich oddziaływanie na społeczeństwo bezpartyjne w kierunku pełnego uświadomienia o słuszności linii politycznej Polskiej Ludowej, o sojuszu z krajami demokracji ludowej ze Związkiem Radzieckim na czele. Mówi o tym tow. Tkaczew.

Musimy czujnie przyglądać się naszym kadrom — mówi tow. Sieńko — i musimy dalej patrzeć, by tow. Gomulka i inni, którym pozostawiono legitymację partyjną, nie zeszlizali całkowicie na manowce, jeśli nie potrafią zedrzeć ze siebie maski. Będziemy też z całą bezwzględnością demaskować tych, którzy chcieliby obniżyć wagę naszego sojuszu ze Związkiem Radzieckim. Są to bowiem wrogowie naszej Ojczyzny.

O konsekwentną realizację uchwał III Plenum

Wiele cennego materiału wnosi do dyskusji I sekretarz KW PZPR tow. Ptasziński, który na podstawie wnikliwej analizy sytuacji międzynarodowej dowodzi, dlaczego w okresie tak wielkiego wzrostu sił klasy robotniczej, Partia jako hasło naczelne wysuwa wzmoczenie czujności klasowej.

Odnosnie pracy organizacji miejskiej tow. Ptasziński stwierdza, iż walka o napływ zdrowego elementu proletariackiego jest jednym z warunków zmiany dotychczasowego, w wielu wypadkach,

drobniomieszczańskiego stylu pracy na metodę proletariacką, gdy dyrektury Partii nie tylko będzie przyjęta uchwała, ale gdy cała organizacja miejska będzie się biła o konsekwentne wcielanie jej w życie.

Plenum, kończy sekretarz KM tow. Gościński, poddając krytycznej ocenie dyskusję, w której jako jeden z zasadniczych braków wykazuje pominięcie stosunku org. part. do wykonania planu 3-letniego przez poszczególne placówki na terenie miasta.

Mówca stawia przed organizacją miejską konkretny plan pracy, mający na celu przewyżczenie dotychczasowych błędów i niedociągnięć. Walka o nowe proletariackie kadry jest kolejno jednym z zasadniczych punktów podjętego na zakończenie plenum projektu uchwały, w którym aktywność KM Rzeszów rozpoczyna nowy okres swej pracy, okres wzmoczonej czujności rewolucyjnej, której bojową realizację postawiło przed nami III Plenum KC.

Spółeczeństwo rzeszowskie zdradza zbyt małe zainteresowanie WSZECHNICĄ RADIOWĄ

Minione lata wojny, uniemożliwiły w wielu wypadkach, setkom tysięcy młodych ludzi możliwość nauki i pogłębienia swej wiedzy. Celem zapalenia tej luki — Rząd Polski Ludowej wprowadził szeroko pomyślaną reformę szkolnictwa, której celem było uzupełnienie braków wiedzy, przez szerokie masy młodzieży robotniczej i chłopskiej. Jednym z licznych tego przejawów, jest powołana do życia przez Polskie Radio wspólnie z Ministerstwem Oświaty Wszechnica Radiowa, będąca zjawiskiem całkiem nowym. Łączy ona system nauczania przez radio, z nauczaniem korespondencyjnym. Połączenie tych dwu systemów daje już dotychczas dobre wyniki, a największą tego zdobyczą jest udostępnienie nauki i otwarcie drogi do awansu społecznego szerokim rzeszom robotników i chłopów.

Nad działalnością uczelni czuwa Centralna Komisja Społeczna Wszechnicy Radiowej, złożona z przedstawicieli Ministerstwa Oświaty, Centralnej Rady Związków Zawodowych,

Samopomocy Chłopskiej i Polskiego Radia. Równocześnie w poszczególnych województwach istnieją Wojewódzkie Komisje Społeczne Wszechnicy Radiowej.

W ubiegłą środę odbyło się w Rzeszowie posiedzenie prezydium tutejszej Komisji Wojew., na którym zanalizowano między innymi dotychczasową działalność Komisji jak również zajmowano się sprawą personalnej obsady stanowiska referenta Wszechnicy Radiowej, oraz dokonano wyboru delegatów na zjazd ogólnopolski.

Zebranie między innymi dowiodło zbyt małego zainteresowania się sprawami Wszechnicy Radiowej, wśród ludności wiejskiej; co jednak może jeszcze zostać uzupełnione na skutek przedłużenia terminu zapisów tak indywidualnych jak i zespołowych do dnia 15 grudnia 1949 r. Zaznaczamy, iż wszyscy chcący zapisać się na kurs Wszechnicy Radiowej powinni przesać swe zgłoszenie do najbliższej świetlicy związkowej, bądź też najbliższego Radiowca.

Eres.

Gimnastyka podstawową dyscypliną dla każdego czynnego sportowca

Gimnastyka jest jeszcze mało popularnym sportem w Polsce, w przeciwieństwie do Związku Radzieckiego. Węgier czy Czechosłowacji. Niemalą winę ponoszą w tym nasi międzywójenni teoretycy, którzy opierali się głównie na systemie szwedzkim nie stwarzając narodowego.

Istnieje pewna prosta proporcja między ilością uprawiających gimnastykę a poziomem sportu w danym kraju, gdyż gimnastyka skupia w sobie wszystkie cechy pożądane w sporcie. Siła, wytrzymałość, zwinność,

szybkość — to zalety każdego gimnastyka, potrzebne każdemu człowiekowi w jego życiu codziennym. Gimnastyka jest zarazem sama w sobie atrakcyjnym sportem. Nic też dziwnego, że po wspaniałych występach gimnastycznych ekipy Związku Radzieckiego w roku ubiegłym oraz po licznych masowych pokazach zbiorowych ćwiczeń, notujemy stale napływ młodzieży szkolnej do sekcji gimnastycznej w klubach bądź w zrzeszeniach.

Gimnastyka sportowa wywiera nie-

odparty czar na wszystkich swych zwolenników, którzy zaczęli ćwiczyć, bez względu na ich wiek i płeć. Przez olbrzymią rozpiętość trudności elementów, możliwość stałego kontrolowania postępów, nieograniczone możliwości wyzucia się, zdobycia i utrzymania przez długi okres wysokiej sprawności fizycznej, daje ogromne zadowolenie ćwiczącym i zdobywa zwolenników na stałe.

Sądząc po ostatnich wynikach naszych gimnastyków osiągniętych w spotkaniach międzynarodowych mamy jeszcze poważne braki, które musimy w jak najszerszym czasie usunąć, by nie pozostać w tyle. W obecnej chwili mamy duże możliwości do wyrównania tych braków. Mamy chętną młodzież szkolną, posiadamy sprzęt już własnej produkcji, szkoli się instruktorów, buduje się sale gimnastyczne oraz urządza się liczne imprezy masowe i pokazy gimnastyczne.

Nie zapomnijmy, że gimnastyka jest podstawową dyscypliną nie tylko dla każdego sportowca, ale i dla każdego człowieka pracy.

(Zet)

17-letni artysta koncertuje w piątek w Rzeszowie

Z niemalym niewątpliwie zadowoleniem powitali rzeszowscy miłośnicy muzyki poważnej zapowiedź recitalu fortepianowego Adama Harasiewicza — uczestnika konkursu eliminacyjnego do IV Międzynarodowego Konkursu Chopinowskiego, jaki odbył się w br. w Warszawie. Atrakcyjność koncertu zwiększa się zwłaszcza z uwagi na fakt młodego wieku artysty, który mimo 17 lat życia posiada już pewnego rodzaju uznaną przeszłość artystyczną.

W koncercie, który odbędzie się w piątek, 2 grudnia br. o godz. 19-tej w sali Państwowego Teatru Ziemi Rze-

szowskiej artysta wykona w części pierwszej utwory J. S. Bacha, Brahmsa, Rachmaninowa, Ravela, Hummela, Szymanowskiego i innych, a natomiast drugą część poświęconą będzie wyłącznie Chopinowi.

Należy się spodziewać dużego zainteresowania koncertem wśród szerokiego rzeszowskiego społeczeństwa rzeszowskiego, tak z uwagi na osobę artysty, jak i ze względu na to, że czysty dochód z imprezy przeznaczony jest na Wojewódzkie Towarzystwo Burs i Stypendiów.

Eres.

Gwardia, Cracovia i Garbarnia walczą o puchar red. Tolińskiego

KRAKÓW (tel. wł.). Miłośnicy piłki nożnej w Krakowie nie mogą uskarżać się na brak imprez w tej dziedzinie sportu.

Nie przebrzmiały jeszcze echa rozgrywek ligowych a już w najbliższą niedzielę rozpocznie się w Krakowie turniej piłkarski o puchar Red. Tolińskiego, zarazem o tytuł moralnego mistrza Krakowa.

W turnieju tym wezmą udział, wzorem roku ubiegłego, trzy najlepsze drużyny krakowskie: Gwardia, Cracovia i Garbarnia.

Zeszlóroczny zdobywca pucharu — Gwardia jest i w tym roku najpoważniejszym kandydatem na jego ponowne zdobycie. Ponadto Gwardia zechce udokumentować, jako mistrz Polski swą wyższość nad bezpośrednią rywalką do tego tytułu — Cracovią.

Białoczerwoni żądni rewansu dadzą ze siebie wszystko, by odebrać

gwardzistom puchar a tym samym zdobyć tytuł moralnego mistrza kolebki piłkarstwa polskiego — Krakowa.

Trzeci wreszcie uczestnik turnieju — Garbarnia stawia dzielnie czoła liderom Klasy Państwowej i dążyć będzie do uzyskania jak najlepszych wyników. Wykazując ostatnio bardzo dobrą formę jest również jak Gwardia i Cracovia poważnym kandydatem do zdobycia pucharu.

Tak więc turniej powyższy zapowiada się bardzo atrakcyjnie i będzie nielada „biesiada” dla kibiców tych drużyn.

Cykl rozgrywek rozpocznie spotkanie Cracovia — Garbarnia w dn. 4 II. br. W dn. 11. 12. br. grać będzie Gwardia z Garbarnią, a turniej zakończy się spotkaniem Cracovia — Gwardia w dniu 18. XII. br.

(rom.)

Odwołanie przyjazdu pięściarzy Czechosłowacji

Polski Związek Bokserski, otrzymał we wtorek depeszę z Pragi, odwołującą przyjazd reprezentacji bokserkiej Czechosłowacji. Jak wiadomo, czechosłowacy mieli rozegrać w Polsce dwa spotkania: 8 grudnia w Krakowie i 11 grudnia — w Lublinie.

Ze względu na daleko posunięte przygotowania do tych spotkań, PZB projektuje zorganizowanie w tych terminach turnieju, z udziałem pięściarzy polskich.

Mistrzostwa Zw. Zaw. ZSRR w podnoszeniu ciężarów

W Leningradzie zakończyły się trzydniowe zawody o mistrzostwo radzieckich Związków Zawodowych. O tytuły mistrzowskie ubiegało się 130 atletów radzieckich, reprezentujących 16. cie drużyn.

Indywidualnie tytuły mistrzowskie zdobyli: w kategorie — Roman — 285,5 kg, w lekkiej — Saksonow — 300 kg, w półśredniej — Mechanik — 332,5 kg, w średniej — Pawłow — 350 kg, w półciężkiej — Nowak — 405 kg, w ciężkiej — Miedwiediew — 390 kg.

Drużynowo mistrzostwo radzieckich Związków Zawodowych zdobył zespół „Skrzydła Sowieców”.

Sanok

Sekcja szachowa ZZR Zagorz w składzie Wojnar, Zubryda, Myszał, Fuksa, Mądry, Maksymowicz, Barański, Swidnicki, Suwała i Piszko rozegrała w Sanoku rewanżowe zawody z tamtejszym Międzyzwiązkowym Klubem Szachowym. Mecz zakończył się zwycięstwem szachistów Sanoka w stosunku 23 i pół : 16 i pół. Tym samym puchar przechodzi ofiarowany przez Pow. Radę ZZ zdobyła drużyna sanocka.

h. l.

* Spotkanie tenisa stołowego pomiędzy „Młodymi” a „Reklamą” zakończyło się wysokim zwycięstwem „Młodych” w stosunku 8:1. Punkty dla zwycięzców zdobyli Smoliński i Lisowski po trzy, oraz Leszczyński dwa. Honorowy punkt dla „Reklamy” uzyskał Szeika.

Uwaga motocykliści i kolarze

Zarząd ZKS „Ogniwo Resovia” organizuje sekcje motocyklową i kolarzką. Zgłoszenia przyjmuje sekretariat klubu codziennie w godzinach od 17 do 20, w lokalu własnym przy ul. Browarnej 1.

OGŁOSZENIE

„Przedsiębiorstwo Państwowe Krośnieńskie Kopalnictwo Naftowe w Krośnie, ul. Łukasiewicza 37. Dział Handlowy, ogłasza przetarg ofertowy na sprzedaż następujących pojazdów mechanicznych:

1. Samoch. osob. DKW A-55397
2. Samoch. osob. Opel A-55395
3. Samoch. osob. Wanderer A-55409
4. Samoch. osob. Audi A-55389
5. Samoch. osob. Stoever A-55441
6. Samoch. osob. Ford A-55398
7. Samoch. osob. Hanomag A-553888
8. Motocykl Horex - Columbus A-5532
9. Motocykl B.M.W. A-15657

Samochody wyżej podane można oglądać w Oddziale Transportowym K.K.N. w Krośnie ul. Kolejowa Boczna (b. Rafineria) w godzinach od 9—16-tej w czasie od 1. do 7 grudnia 1949 r.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Kupno samochodów” należy składać w Dziale Handlowym Krośnieńskiego Kopalnictwa Naftowego w Krośnie do dnia 7 grudnia br.

W tym dniu nastąpi komisyjne otwarcie kopert o godz. 10-tej. Wadium w wysokości 5 proc. oferowanej kwoty bezwzględnie wymagane. K.K.N. zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania powodu“.

K-323

OGŁOSZENIE

Tylko do 5 grudnia br. przyjmujemy prenumeratę na czasopisma radzieckie na cały rok 1950

Po 5 grudnia przyjmuje się prenumeratę z terminem wysyłki od 1 III 1950 r.

Prenumeratę przyjmuje Klub Międzynarodowej Prasy i Książki, Warszawa, ul. Bagatela 14 PKO. I-8270, Oddziały Klubu we Wrocławiu, Katowicach, Łodzi, wszystkie Delegatury i Oddziały RSW „Prasa” oraz księgarnie „Książki i Wiedzy”. Nr 323

OGŁOSZENIA DROBNE

UNIEWAŻNIAM zgubioną kartę rejestracyjną na RUK wydaną Przemysłu, kartę rozpoznawczą, kartę na konia, orzeczenie odszkodowawcze wydane w Łańcucie na nazwisko Nazimek Bronisław. G-320

UNIEWAŻNIAM kartę rejestracyjną wydaną RUK. Jarosław na nazwisko Fleszar Wojciech. G-321

UNIEWAŻNIAM skradzioną legitymację PZPR oraz legitymację Zw. Zaw. CSM. na nazwisko Gibala Janina Rzeszów, Słowackiego 8. G-314

INŻYNIERÓW ARCHITEKTÓW BUDOWNICZYCH

na stanowiska Inspek. Nadzoru w Województwie Rzeszowskim

przyjmie Zakład Osiedli Robotniczych w Krakowie, ul. św. Jana 2.

K-326

Od naszych korespondentów...

Młodzi bokserzy »Związkowca« Przemysł na starcie

Młoda sekcja bokserska KS. „Związkowiec” w Przemyslu po 3 miesięcznej pracy i zaprawie, stoczyła pokazowe walki pięściarskie na ringu w Żurawicy. Były to zawody w ramach uroczystości z okazji Zjednoczenia Ruchu Chłopskiego, urządzonej przez LZS „Żurawica”.

Przed rozpoczęciem walk wykład o boksie wygłosił trener Okręgu Z. S. „Związkowiec” ob. Słabicki. Zawodnicy stoczyli 8 pokazowych

walk, które stały na dobrym nawet poziomie technicznym, wykazując dobre przygotowanie, umiejętność zachowania się na ringu oraz dyscyplinę sportową.

Najładniejszą walkę dnia stoczyli w wadze papierowej Łanisz i Waszczuk, którzy byli gorąco oklaskiwani przez liczną zebraną publiczność Żurawicy, a za dobry poziom techniczny i czystą walkę otrzymali nagrodę Zarządu KS. „Związkowiec”.

Należy podkreślić, że młodzi pięściarze „Związkowca” z Przemysła, mają w programie propagandowe walki w całym powiecie przemyskim, jako jedną z szerokiach akcji umasowienia wychowania fizycznego na wsł. Ems.

Na zdjęciu drużyna piłkarska ZS. „Gwardia” Rzeszów, która walczy w mistrzostwach Kl. B grupy północnej. foto J. Marek